

Mijn neef, Jan Gaasterland, maakte mij attent op uw website Duivendrechtdestijds en ik heb een aantal artikelen daarin met interesse gelezen. Zo b.v. het verhaal over de fam. Slothouwer en hun moedige daden in de oorlog, met name het herbergen van onderduikers.

Mijn ouders en hun 6 kinderen woonden vele jaren in Diemen, maar verhuisden ca.1950 naar de Molenkade 25 in Duivendrecht. Ik, Wim de Bruijn, geboren in 1935, woonde daar tot 1958. In dat jaar trouwde ik met een mooi meisje uit de Wetbuurt in Amsterdam en 10 dagen later vertrokken we op het m.s.Jagersfontein naar Kaapstad waar we nu dus al bijna 58 jaar wonen. Omdat we hier Afrikaans en Engels spreken en eerstgenoemde taal 'gevaarlijk' dicht bij het Nederlands ligt, is mijn kennis van het zuivere Nederlands in de loop der jaren wel achteruit gegaan, dus bij voorbaat mijn excuses voor enige taalfouten.

U zult dus ook begrijpen dat ik het verhaal van **Jan de Bruijn** over de Molenkade met plezier heb gelezen. Nooit heb ik geweten dat wij niet de enige De Bruijn's waren die op deze mooie locatie woonden en dat terwijl hij en ik slechts 1 jaar schelen in leeftijd. Dat komt ook wel doordat wij kerkelijk en sociaal meer op Diemen gericht bleven en ook dat ik maar een betrekkelijk korte tijd in Duivendrecht verbleef.

Er werd genoemd dat Jan contact probeerde te krijgen met Wim en Trix Noordman; ik kan hem helaas daar niet bij behulpzaam zijn, maar het waren destijds wel onze burens (!). Van Wim herinner ik mij dat hij ooit een zeilbootje bouwde en dat was heel wat lastiger en duurde veel langer dan hij verwacht had en hij was het op den duur bar zat. Daarom was de naam die het bootje kreeg 'Benbarzat' wel heel gepast. Onze burens aan de andere kant waren de fam.Visser en van de andere namen die Jan in zijn artikel noemde ken ik er ook verschillende, hoewel sommigen slechts vaagweg. De fam.de Baat woonde ook op de kade (ik denk ongeveer nummer 18) en hun mooie dochter Els had verking met mijn vriend Piet Koekoek uit Diemen en trouwde ook met hem. Helaas overleed hij vorig jaar. Een andere vriend, Hans de Weerd, woonde op de Rijksweg op een bovenwoning; hij vertelde mij veel over het leven in Indonesië en de jaren in het Jappenkamp.

Een paar jaar na mijn vader's pensionering betrokken mijn ouders naar een mooie serviceflat in Heerenveen (mijn moeder was oorspronkelijk uit Friesland) en zij hadden daar een aantal zeer gelukkige jaren. Na mijn vader's overlijden werd het voor mijn moeder toch wat te eenzaam in het verre noorden en kwam zij terug naar Duivendrecht waar zij tot haar overlijden in 't Reijgersbosch gehuisvest was en daar goed werd verzorgd, ook toen haar krachten afnamen.

Ik wilde deze mail eigenlijk naar Jan de Bruijn sturen maar heb niet zijn e-mail adres; ongetwijfeld heeft u dat wel en wilt u zo vriendelijk zijn het aan hem door te sturen.

Met hartelijke groeten uit een zoning en warm Kaapstad.

Wim de Bruijn, 22-01-2016 E wimdeb@mweb.co.za

*Netty Pieneman- de Jonge heeft **Jan de Bruijn** in kennis gesteld en **Wim de Bruijn** is op verzoek van de Stichting Oud-Duivendrecht gaan kijken in zijn oude fotoalbums. Hij maakte een paar scans en voilà:*

De Molenkade in de zomer

Mijn vrouw, Betsy, en ik voor ons huis op nr.25; links de erker van het huis van de fam.Noordman (17 oktober 1958, de dag van ons vertrek naar Z.Afrika)

Mijn vader en ik en de hutkoffer (17 oktober 1958)

Molenkade in de winter

De achterkant van Molenkade 25; de trap geeft een goed idee van de hoogte van de dijk (Molenkade)

De hoge pijp van een fabriekje achter ons huis. Ooit klom ik naar boven en zwaaide enthousiast naar mijn moeder, maar die stond te bidden dat ik niet zou vallen.

Mijn Moeder, die op latere leeftijd goed verzorgd werd in 't Reijgersbosch

27-01-2016 Wim de Bruijn schrijft verder nog:

De grootmoeder van mijn vrouw Betsy, Johanna Jacoba van Willingen, had een kruidenierswinkeltje achter in Duivendrecht op de Rijksstraatweg voorbij de Katholieke kerk dichtbij de Diemerlaan waar haar oom Ko en tante Aafje van Willingen woonden. Op de Molenkade (nummer 16 ?) woonden oom Cor en tante Greet van Willingen onder (later woonde dhr.van Eekeren daar) terwijl boven de fam.de Baat huisden.
